

PARAULES DE VIDA

Com viure en cristià la malaltia?

Al Salm Responsorial d'avui repetim amb el salmista: *Només en Déu reposa la meva ànima*, pregària individual de confiança en Déu que crida a posar tota la confiança només en el Senyor.

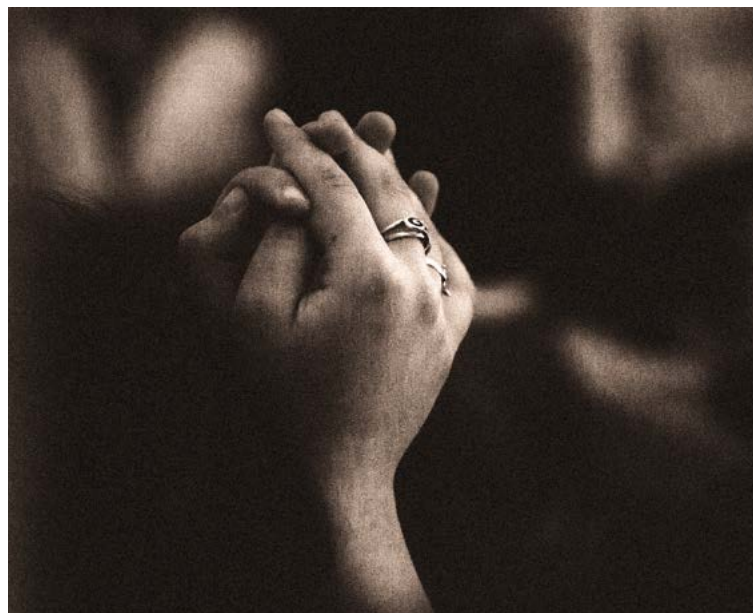
Tothom passa per circumstàncies difícils en què és temptat a pensar: *El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi*; com deia la gent de Jerusalem quan vivien desterrats a Babilònia.

Davant d'aquesta reacció instintiva pels problemes greus amb què sovint ens hi trobem, el profeta ens diu: *Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però ni que alguna mare se n'oblidés, Jo el Senyor no m'oblidaria mai de tu.*

D'entre les circumstàncies que sovint porten alguns a desconfiar de Déu hi ha l'experiència de la malaltia. Deia ja Benet XVI en l'Encíclica *Spe Salvi*: «El sofriment forma part de l'existència humana; es deriva de la nostra finitud. Hem de fer tot el que es pugui per superar el patiment, però extirpar-lo del món per complet no és a les nostres mans.»

La grandesa de la humanitat ve determinada sobretot per la seva relació amb el sofriment i amb el qui sofreix. Necessitem trobar en el sofriment un camí de purificació i maduració, un camí d'esperança.

A l'Evangeli ens diu Jesús: *No us neguitegeu per la vostra vida. Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar ni un minut el temps de la seva vida? Jesús no reclama desentendre'ns de la salut corporal. Ell només vol que no ens hi ne-*

guitagem i que, conreant la salut espiritual tant com la corporal, visquem la plena confiança en Déu que *sap molt bé les necessitats que tenim.*

D'entre les experiències eclesials on es viu l'estil de Jesús cal destacar l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i la Fraternitat Cristiana de Malalts. El clima de pregària, la pau espiritual que s'hi viu, la germanor entre els col·laboradors, són dons de Déu que reconforten. L'esperança en la victòria de Crist inclou l'experiència de *no deixar-se vèncer pel mal, ans vèncer el mal amb el bé (Rm 12,21).*

Hi ha qui mai tastarà el que és viure patint, perquè no se li ha permès de néixer. L'Església té la missió sagrada de ser defensora de la vida: missió que no li ve donada per la societat sinó pel Nostre Senyor. Amb llenguatge simbòlic però missatge

clar, ja el primer relat de la Bíblia ens ensenya que *l'arbre de la vida* és propietat de Déu.

En els moments de més debilitat, quasi de desesperació, sorgeixen forces insospitades d'amor revelant l'amor de Déu. L'Evangeli ens descobreix un misteri de vida que fa créixer amb força allò que sembla més feble, que inocular esperança suscitant solidaritat enfront de la solitud. La Creu és un misteri que cal aixecar amb força per a salvar el món. Hi ha una manera d'acostar-se al malalt que ens ha ensenyat Jesús de Natzaret.

El malalt viu d'una altra manera la seva humanitat, i mereix de ser tractat amb aquella misericòrdia que traspua en les pàgines de l'Evangeli. La seva feblesa pot convertir-se en fortalesa si és sostinguda per un afecte generós i un amor

sense límits.

El malalt no és un «fora de servei» sinó algú que pot aprendre a servir d'una altra manera: des de la feblesa, amb la pregària i l'ofertament del seu dolor, reconeixent-se radicalment necessitat dels altres i de l'Altre.

«En el misteri de l'Església com a cos seu, Crist ha obert el propi sofriment redemptor a tot sofriment humà. Quan l'ésser humà es converteix en partícip dels sofriments de Crist, a la seva manera completa el sofriment mitjançant el qual Crist obrà la redempció del món completament i fins a la fi; però al mateix temps no l'ha tancada» (*Salvifici Doloris*, Carta apostòlica de sant Joan Pau II).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Davant el sagrari

Té vint-i-dos anys. Està acabant els estudis del grau de Farmàcia. Fa uns quants dies que, davant el sagrari de la parròquia, la seva pregària dona voltes a un mateix tema: «Jesús posa llum en el meu discerniment i generositat en la meua decisió. Saps que sempre he pensat que quan estigués acabant la carrera pensaria, seriosament, en el matrimoni. Fins i tot, fa uns mesos queestic mig enamorat, com a mínim, encara que en silenci, d'una companya de la facultat. També és cert que, des que vaig fer exercicis espirituals, sovint ressona en el meu interior la interpel·lació que hi vaig sentir i que es manté viva: «Vine i segueix-me!». Per què no,

sacerdot? És la resposta a la meua pregunta en aquells dies de pregària: Senyor, què vols que faci? Mostra'm què esperes de mi!

És ben cert que en alguns moments penso que són cabòries meves, o no. També és cert que vull seguir Jesús en la meua vida, passar per la vida fent el bé, com Ell. «Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, i com va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell» (Ac 10,

38). Penso que intueixo el camí, però en certs moments em fa por. És per tota la vida, he de renunciar a coses bones que també són de Déu. Ell passa i torna a passar per la meua vida. Vull posar-me a les seves mans, confiadament. Seguir Jesús i els seus ensenyaments, deixar-me portar per la força de l'Esperit. Sento que alguns joves han de continuar el servei a la comunitat cristiana com a preveres, celebrant l'eucaristia, administrant els sagraments, predicant la Paraula. Servir l'Església, lloar Déu Pare,

seguint Jesús, amb la força de l'Esperit! Acceptar aquesta crida, aquest do, encara que en certs moments sento que em depassa i em supera. Per què no jo?

Ho he parlat amb el sacerdot que m'acompanya. Em recomana que pregui, demanant llum, amb despreniment, buscant la voluntat del Pare, disposat a seguir-la. «Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins» (Sl 128, 1). Em continua costant, seguiré demanant llum, agenollant-me davant la grandesa del seu amor. Penso que la meua vida ha de ser pels altres, viscuda procurant fer el bé, com Jesús. Ell m'ajudarà a discernir-ho!».

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

¿Cómo vivir en cristiano la enfermedad?

En el Salmo Responsorial de hoy repetimos con el salmista: *Solo en Dios descansa mi alma*, plegaria individual de confianza en Dios que llama a poner toda la confianza solo en el Señor.

Todo el mundo pasa por circunstancias difíciles en las cuales es tentado con pensar: *Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado*; como decía la gente de Jerusalén cuando vivían desterrados en Babilonia.

Ante esta reacción instintiva por los problemas graves con que a menudo nos encontramos, el profeta nos dice: *¿Puede una madre olvidar al niño que amamanta, no tener compasión del hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvidara, yo no te olvidaré.*

De entre las circunstancias que a menudo llevan a algunos a desconfiar de Dios está la experiencia de la enfermedad. Decía ya Benedicto XVI en la Encíclica *Spe Salvi*: «El sufrimiento forma parte de la existencia humana. Éste se deriva de nuestra finitud. Es cierto que debemos hacer todo lo posible para superar el sufrimiento, pero extirparlo del mundo por completo no está en nuestras manos.»

La grandeza de la humanidad viene determinada sobre todo por su relación con el sufrimiento y con quien sufre. Necesitamos encontrar en el sufrimiento un camino de purificación y maduración, un camino de esperanza.

En el Evangelio nos dice Jesús: *No estéis agobiados por vuestra vida. ¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? Jesús no reclama desentendernos de la salud corporal. Él solo quiere que no nos agobemos y que, cultivando la salud espiritual tanto como la corporal, vivamos la plena confianza en Dios que sabe muy bien las necesidades que tenemos.*

De entre las experiencias eclesiales donde se vive el estilo de Jesús hay que destacar la Hospitalidad de Nuestra Señora de Lourdes y la Fraternidad Cristiana de Enfermos. El clima de plegaria, la paz espiritual que se vive, la hermandad entre los colaboradores, son dones de Dios que reconfortan. La esperanza en la victoria de Cristo incluye la experiencia de *no te dejes vencer por el mal, antes bien vence al mal con el bien (Rom 12,21).*

Hay quien nunca probará lo que es vivir sufriendo, porque no se le ha permitido nacer. La Iglesia tiene la misión sagrada de ser defensora de la vida: misión que no le viene dada por la sociedad sino por nuestro Señor. Con lenguaje simbólico, pero mensaje claro, ya el primer relato de la Biblia enseña que *el árbol de la vida es propiedad de Dios.*

En los momentos de más debilidad, casi de desesperación, surgen fuerzas insospechadas de amor revelando el amor de Dios. El Evangelio nos descubre un misterio de vida que hace crecer con fuerza aquello que parece más débil, que inculca esperanza suscitando solidaridad frente a la soledad. La Cruz es un misterio que hay que levantar con fuerza para salvar al mundo. Hay una manera de acercarse al enfermo que nos ha enseñado Jesús de Nazaret.

El enfermo vive de otro modo su humanidad, y merece ser tratado con aquella misericordia que rezuma en las páginas del Evangelio. Su debilidad puede convertirse en fortaleza si es sostenida por un afecto generoso y un amor sin límites.

El enfermo no es un «fuera de servicio» sino alguien que puede aprender a servir de otro modo: desde la debilidad, con la oración y el ofrecimiento de su dolor, reconociéndose radicalmente necesitado de los otros y del Otro.

«En el misterio de la Iglesia como cuerpo suyo, Cristo ha abierto el propio sufrimiento redentor a todo sufrimiento del hombre. En cuanto el hombre se convierte en partícipe de los sufrimientos de Cristo, en tanto a su manera completa aquel sufrimiento, mediante el cual Cristo ha obrado la redención del mundo completamente y hasta el final; pero al mismo tiempo no la ha cerrado» (*Salvifici Doloris*, Carta apostólica de san Juan Pablo II).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Jornada sacerdotal amb missa en sufragi per Mn. Tomàs Pallarés

Seguint el calendari de l'Agenda diocesana, aquest dilluns 16 de gener, trenta mossens ens hem reunit al Seminari. Primer els responsables de les diverses delegacions ens han informat i animat a la participació de les diverses iniciatives previstes.

La Delegació d'Ecumenisme convidà a la Setmana de Pregària que començà el dimecres 18 i també a la Pregària Ecumènica del divendres 20 de gener a la Parròquia del Sagrat Cor d'Amposta.

Una altra informació afecta a la 2a Jornada de Catequistes del present curs que va tenir lloc el dissabte 28 de gener al Seminari, seguint l'itinerari Catequètic de l'Acció Catòlica General.

Per la Jornada de la Vida Consagrada del 4 de febrer es pregà de demanar oracions en totes les parròquies per les religioses tant de Vida Activa com Contemplativa, i s'informà de la instauració a la nostra diòcesi de la Vida Eremítica amb dues eremites que fins ara

vivien vinculades a l'Arquebisbat de Tarragona.

L'Hospitalitat de Lourdes convidà a la Festa Diocesana del 19 de febrer amb Eucaristia a la Catedral i posterior dinar compartit.

També s'informà de 44a Trobada de Santuaris de Catalunya i les illes que tindrà lloc al nostre Bisbat del 6 al 8 de març.

La Delegació del Clergat anuncià la Tanda d'Exercicis Espirituals a finals de febrer, i altres Jornades.

L'ecònom diocesà avançà la seva visita a tots els arxiprestats per ajudar a una més àgil comptabilitat parroquial.

Finalment, l'administrador diocesà urgí a renovar, també en Seu Vacant, el nostre dinamisme apostòlic perquè —mantenint el Full de Ruta— no es deixi de fer res de tot allò programat que, amb esforç personal i ben coordinats, certament pot seguir fent-se.

En l'Eucaristia concelebrada a la capella central del Seminari en sufragi de Mn. Tomàs Pallarés, l'administrador diocesà Mn. Arín fonamentà la seva reflexió homilètica en la primera lectura del dia amb la carta-homília als Hebreus presentant la singularitat excepcional del Sacerdoti de Crist.

El dinar de germanor culminà una jornada entranyable.

José Luis Arín Roig

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Estimats joves, en un món on no falten escàndols, guerres, injustícies, destrucció de l'ambient, indiferència cap als més febles, decepcions causades pels qui haurien de donar exemple, vosaltres sou la resposta, perquè el futur és a les vostres mans» (30 de juliol).

@Pontifex_es: «Acumular béns materials no és suficient per a viure bé, perquè —diu Jesús— la vida no depèn del que es posseeix (Lc 12,15). En canvi, depèn de les bones relacions: amb Déu, amb els altres i també amb els que tenen menys» (31 de juliol).

@Pontifex_es: «Continuem resant pel poble ucraïnès, agredit i martiritzat, demanant a Déu que l'alliberi del flagel de la guerra. L'única cosa raonable seria parar i negociar. Que la saviesa inspiri passos concrets de pau» (31 de juliol).

@Pontifex_es: «Jesús, el Bon Pastor, ens cuida perquè ens estima de veritat. A nosaltres, pastors de l'Església, se'ns demana la mateixa generositat en el pasturatge del ramat, perquè es manifesti la preocupació de Jesús per tots i la seva compassió per les ferides de cadascun» (4 d'agost).

L'Associació Sant Francesc Gil de Federich, patró del comerç de Tortosa, i la Delegació de Missions van celebrar la seua festa

L'Associació Sant Francesc Gil de Federich, patró del comerç de Tortosa, i la Delegació de Missions van celebrar conjuntament la festa del seu patró.

L'Associació va organitzar una sèrie d'actes durant els dies 19, 20, 21 i 22 de gener. El dijous 19, a les 19.30 h al saló d'actes de la Cambra del Comerç de Tortosa, una conferència a càrrec del Sr. Carlos Blanch, director del Col·legi La Mercè de Tortosa sobre el tema: «El lideratge en entorns de màxima complexitat». El divendres 20, a les 21 h, un «Sopar solidari» a benefici de Càritas, al Restaurant 22 - Ferreries, amb l'actuació de la Tuna Folk. Va ser un èxit! A les 11 h del dissabte 21, repartiment de «coquetes de sant Gil» pels carrers de la nostra ciutat a càrrec de les pubilles i amb l'acompanyament de grups i xaranguets. I com a cloenda de tots els actes, el diumenge 22, la Delegació diocesana de Missions i l'Associació Sant Francesc Gil de Federich vam celebrar conjuntament a les 11 h, a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta, una Missa solemne. El celebrant fou Mn. Josep M. Membrado, rector de la Parròquia del Sant Crist de la Catedral, a la qual van participar-hi membres de la Reial Arxiconfraria de Nostra Senyora de la Cinta i de la Cort d'Honor, alguns regi-

dors, el president i membres de l'Associació Sant Francesc Gil de Federich, Delegació de Missions i un bon nombre de fidels tortosins. Va quedar ajornat el Festival Insòlit «Cantem per Càritas». La part musical de la celebració fou a càrrec del Cor Flumine, sota la direcció de la Sra. Rosa Caballol.

En l'homília, Mn. Membrado ens digué: «Ens hem reunit per fer memòria d'un màrtir i d'un sant, així com també tenim el nostre record i fem la nostra pregària pels nostres missioners diocesans. L'Evangeli Simó, l'anomenat Pere, i Andreu, abandonaren les xarxes i van seguir Jesús. L'important és tenir amistat amb el Senyor. En l'Església només hi ha un cap, Jesús, i tots els altres som germans. Som servidors amb diferents serveis i carismes. En les nostres comunitats hem de tenir unitat en lo fonamental, humilitat en el nostre actuar i en tot lloc, sempre i per damunt de tot, caritat. Sant Francesc Gil de Federich no ho va tenir fàcil, li va costar, però ho va aconseguir fins donar la vida per la fe. Va donar un gran testimoniatge del missatge de Crist. Que cadascú de nosaltres, amb la nostra pròpia manera de ser i actuar, donem també testimoni de fills de Déu. Que així sigui.»

En acabar l'Eucaristia vam venerar la relíquia del sant.

Sant Francesc Gil de Federich, fill insigne de Tortosa, sigueu nostre protector.

Delegació de Missions

AGENDA

► **Dimecres 22**, Catedral, a les 18 h, Missa de Dimecres de Cendra.

► **Del 26 de febrer al 3 de març**, Teresianes, exercicis espirituals per al clegat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / Sl 92 / Mc 9,14-29]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / Sl 36 / Mc 9,30-37]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ Dimecres (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt

6,1-6.16-18]. **Dimecres de Cendra.** Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.

23. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i màrtir (304); santa Primitiva, verge; sant Edilbert, laic; beata Josepa

Naval i Girbés, verge seglar, d'Algemésí.

25. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (obé, més breu: Rm 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza. Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

Diumenge VII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Estimeu els enemics»

Segurament que una de les coses que ens costa més a tots és perdonar i no diguem si que del que es tracta és de perdonar els enemics. Podríem dir que és la pedra de toc de l'autenticitat de la nostra fe cristiana. Jesús comença recordant que el cristià mai no ha de tornar mal per mal, sinó bé per mal. La norma que hi havia era que es podia fer a l'altre el mal que n'havia rebut, però no més: per això *ull per ull, dent per dent*. La finalitat era evitar l'augment de violència. Però Jesús diu: *No us hi torneu, contra els qui us fan mal*. Més encara. El seu seguidor ha de ser tan generós que dona a l'altre molt més del que demana, amb una generositat total: *Dona a tothom qui et demani*, sigui qui sigui, *no et desentenguis del qui et vol manllevar*, atent sempre a la necessitat del germà. I ara Jesús ja encara l'amor a l'enemic. La norma era estimar els altres i això suposava no estimar els enemics, però Jesús corregeix: *Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen*. Pregar pels enemics ja pot ser un primer pas per estimar-los. És evident que el perdó és una gran eina per a la pau de les persones, de qui perdona i de qui és perdonat, però nosaltres ho fem sobretot mirant el nostre Pare: *Fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos*. Perdonant els enemics demostrem que *som fills del Pare del cel*. Ja l'AT anava en aquesta línia: *No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. No tinguis malícia als teus germans*. No s'arriba encara a l'amor als enemics, als estranys, als forasters. I així seguim la santedat de Déu: *Sigueu sants perquè jo el vostre Déu soc sant*. Actuar així és arribar a ser savi de veritat, perquè *si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present que es faci ignorant perquè davant de Déu la saviesa d'aquest món és ignorància*, diu sant Pau. Estimar tothom, perdonar els enemics, tornar bé per mal no és fàcil, però és el camí de Jesús, és el que ens fa realment fills del nostre Pare Déu.

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2.17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, soc sant. No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo soc el Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Esclat diu: «Fa caure els savis en els seus propis parany.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'oblige a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar. Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saluteu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

▶ Lectura del libro del Levítico (Lev 19,1-2.17-18)

El Señor habló así a Moisés: «Di a la comunidad de los hijos de Israel: "Sed santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano, pero reprenderás a tu prójimo, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás de los hijos de tu pueblo ni les guardarás rencor, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor".»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa, / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia. / No nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por los que lo temen. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,16-23)

Hermanos:

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: y ese templo sois vosotros. Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia.» Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos.» Así, pues, que nadie se gloríe en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, lo futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios.

▶ Lectura del Santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente". Pero yo os digo: no hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica; dale también el manto; a quien te requiera para caminar una milla, acompañañale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehúyas. Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo y aborrecerás a tu enemigo". Pero yo os digo: amad a vuestros enemigos, y rezad por los que os persiguen, para que seáis hijos de vuestro Padre celestial, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto.»